

PROTOKÓŁ

27
6635

Warszawa, dnia 14 października 1949 r. Sędzia Mjr. Irene Skarlicka
, działając na zasadzie Dekretu z dnia 10 XI. 1945 r.
(Dz. U. R. P. Nr 51, poz. 293) o Głównej Komisji i Okręgowych Komisjach
Badania Zbrodni niemieckich w Polsce, jako członek Głównej Komisji, prze-
słuchał w trybie art. 255 w związku z art. 107, 115 Kodeksu Postępo-
wania Karnego niżej wymienioną osobę, która zeznała co następuje:

Nazywam się

Mąż i narisko : Bogus Stanisław z d. Skarlicka
Data i miejsce urodzenia: 3. 6. 1901 Tomaszów pow. Kutno
Miejscowość rodzinna: Tomasz i Maria Anna z d. Kotobiejska
Zawód ojca : żołnierz
Przychodnia państwa i numer : polskie
Wykształcenie : M oddziału szkoły powszechnej
Zawód : nie utrzymał córki
Miejsce zamieszkania : Piusa XI. 10 m 4
Karałosć : niekarana

Wybuchi powstania warszawskiego 1944 roku zostałem w domu przy ul. Wielickiej № 1. nad ul. Piusa XI. Dnia 2-go sierpnia 1944 roku ok. godz. 12 do bramy naszego domu, zatrzymał się od strony ul. Piusa XI. Mężczyzna, który był dorosły, otworzył bramę. Wstęp 5-ciu Niemców z hotelu sejmowego, zdejście z tutej Hali SS-wieki. Wspólni mojego męża i posili z nim przed podwórze do klatki schodowej od strony ul. Piusa XI. Ostatni z nich zatrzymał się przy drzwiach, w których byłam ~~wraz~~^{moim} z dwoma córkami. Niemiec ten sprawadził nas schodami do gabinetu i zata wprowadził do kuchni pod schodami, gdzie okna gabinetu wychodziły na ulicę. Drzwi od kuchni zamknął na klucz od strony zewnętrznej. Po pewnym czasie zostały do kuchni wprowadzone jeszcze dwie

67 | Kobiety, pani Gawrońska Zofia, zmarła obecnie gospodarzka Mokotowskiej i Bożymowej Zofii, zatrudniona ~~zatrudniona~~^{zatrudniona} w ośrodku zdrowia. Po niej te zapisywany mieszkanie od strony ul. Piusa. Od nich dowiedziałam się, że Niemcy w tantej części wczesno domu zabijają ludzi. Na osiedlu p. Gawrońskiej zostało zabitych jej męża, starszy 70-cio lat. Po dłuższym czasie, kiedy Niemcy opuścili ją i uciekły, wyszła na podwórze sąsiadka moja Eugenia Boradowska, zmarła obecnie Mokotowska 73. Otworzyła miła nam domu. Wówczas dowiedziałyśmy się, że Niemcy rostrzelali na schodach nad ul. Piusa XI wiele osób. Dowiedziałam się następnie, że mąż mój jest tylko raniony, gdyż zdostał się on ręce do uderzenia, gdzie ocalona ludność. Od męża dowiedziałam się, co nastąpiło: Niemcy weszli wczesno z nią i uciekli do drugie piętro, otworzyli pusty lokal, który był hotelik dla Ukraińców, następnie zadrzwieli do przyległych domów, gdzie znajdowały się mieszkanie pp. Gawrońskich. P. Gawrońska otworzyła domu. Wszyscy mieszkańcy byli zgromadzeni w korytarzu, gdyż skoro pochodzili z różnych miejscowości, żądali wszyscy strzelaniny. P. Gawrońska weszła z córką wynieść się schody. Jeden z Niemców podszedł do p. Gawrońskiej Kiego Michała i zabił go, wówczas p. Gawrońska się wróciła do mieszkania. Jednakże mąż mój, widząc, że p. Gawrońska nie uciekła, powiedział jej, by szybko uciekła wraz z córką do schronu. Jeden z Niemców je sprowadził. Następnie Niemiec zabił troje pp. Wódków: ojca, matkę i córkę. Ich imion nie pamiętałam, iż p. Łacińska z Lipowicą, po czym Niemcy weszli z tego mieszkania, przeszli wóz jenku do przepiętego lokalu № 5 i tu nie przedpoznałam jednego i dwóch strzelów w okresie z tym samym miejscem. Kulki weszły pełnymi. Mąż stracił przytomność, dlatego nie wiedział, co dalej robić Niemcy. Odryskał i dopiero po pewnym czasie, gdy jeden z Niemców zabił go powracał, był już martwy po kilku i pięć minutach. Jednakże mąż leżał nadal udejmując niejednego, aż do chwili, gdy usłyszał, że Niemcy ją weszli. Wówczas wrócił do schronu.

Bogus

Moj mój drzuri nie żyje i dlatego nie potwierdzimy tego zeznania

Niemcy dnia tego zabili razem 13 osób, gdyż podobnej zbrodni dokonali o piętro niżej w mieszkaniu p. Stefana Piłsudskiego. Tu zginęło także 5 osób. W mieszkaniu p. Rachmisiow, po przeciwnej stronie nie pierwszym piętrze natknął się niewidzialny Tchorek, gdzie mieszka nie wie, wielu nieznast, i w sklep antykwariat róg Piusa XI i Marszałkowskiej. Na parterze Niemcy zabili 3 osoby w mieszkaniu pp. Chłapczyńskich.

+ 5 + 3
Niemcy dnia 2-go sierpnia 1944 r. wpadli ponownie na Niemcy do naszego domu, zabili mieszkańców pomordowanych. ~~Wpadli także do mojego mieszkania, gdzie~~ ~~Tam~~ natknął się na mojego męża, jednak nie znalezili go, gdyż był ukryty w piorunach.

Dnia 4-go sierpnia 1944 roku wróciła również na teren naszego domu Niemcy, Karoli w wynikówce wyjść nie pozwoliły i skocząc pod ścianę domu. Przy przeciwnej ścianie stały 3 karabinów metrynowe. Niemcy kilka razy karoli ujęli i nie kładą do siłki, potem wróciły wracając. Nie wiedziałiśmy, co dalej z nim zrobić. Jeden z panów, prof. Jan Krolowej Jadwigi - Karczewska zwróciła się do oficera i prosiła, by nas wypuścić, bo przecież jesteśmy ludźmi cywilnymi, do tego wiodą nas nie nie wszelkie ludzie młodzi. Faktycznie było ich tylko dwaj. Przykro było oficeru nie dać się rozbić, jednakże wróciły wkrótce wśród nich kleszcz siedlaków przy ul. Wiejskiej. Wówczas jeden z żołnierzy karoli ujął niekiedy. Przedłużony więc piorunami z naszego domu do domu Nr. 4 przy ul. Piusa XI, a stamtąd na ul. Matejki. Dom ten został podpalony. ~~Przedtem~~ Na ul. Matejki przebywał tam około 1 doby. Po południu dnia 5-go sierpnia, Niemcy podpalili dom Nr 8 przy ul. Matejki, gdzie ja wrą i rodzą zmarły skonserwator, ~~który~~ ludziom nie uprzedzili. Z przyczyny jas domu wykliwiony na plac przy ul. Matejki, z którego moim się było wydostać w Aleje Ujazdowskie. Niemcy

63

oddzielili się od kobiet. Wówczas ja woar z cieą odi-
me i rodzinę dr. Leberta oraz paru innych osób, nieeklis-
muy na stronę powstańcą. Renta ludności, jak stwierdza-
m dostała się do sejmu. Kobietki podobno nie następnego dnia
~~wysłano~~ przeprowadzone na tzw. szpitale Miedzawskiego. ~~na~~
Co się z nimi dalej stało nie wiem.

Na tym protokół zakończono i odcięto.

Protokołowała:

Teresa Zell

Stanisława Bogus
afł. s. Skonice